

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

cu privire la recurs

învinuirea lui

Andrei Gumeniuc

(art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-975/2023

1-14034321-01-Ira-22062023)

Recurs admis în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP (redacția de până la 01 septembrie 2023), deoarece decizia instanței de apel nu a combătut argumentele esențiale din apel; Elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 CP; Fapta reîncadrată în baza art. 324 alin. (1) CP, deoarece acuzarea nu a probat extorcarea; Erori evidente admise de acuzare la încadrarea juridică a faptei în rechizitoriu.

22 septembrie 2026

Au judecat anterior cauza judecătoreii

Prima instanță – Vasile Nogai

Instanța de apel – Angela Revenco, Eduard Rățoi, Ghenadie Liulca, Gheorghe Scutelnic, Ion Talpa, Svetlana Șleahțișchi, Dumitru Pușca, Stela Procopciuc, Natalia Chircu, Oxana Mironov, Andrian Ciobanu, Adriana Garbuz

Instanța de recurs – Petru Ursache, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Petru Moraru, Iurie Diaconu, Elena Cobzac, Ion Guzun, Anatolie Țurcan, Victor Boico, Liliana Catan, Victor Burduh, Nina Vascan, Nicolae Craiu, Mariana Pitic

Textul corespunde originalului

Judecând în ședință publică recursul în cauza penală privind învinuirea lui Andrei Gumeniuc, în numele legii,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte*,

Alexandru Negru,

Leonid Chirtoacă, *judecători*,

cu participarea grefierului Cristian Țenu,

constată următoarele:

PARTEA INTRODUCATIVĂ

1. Andrei Gumeniuc s-a născut în anul 1982 în r-nul Glodeni. El a fost învinuit în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal (pretinderea și primirea prin extorcare a unei sume de bani ce nu i se cuvenea, pentru a îndeplini acțiuni contrar atribuțiilor sale de serviciu).

2. Andrei Gumeniuc a fost apărât de avocații Alexandru Raciula, Radu Holban și Valentin Trișnevschi.

3. Cauza a fost examinată în procedură generală. Prin sentința Judecătoriei Glodeni din 21 octombrie 2014, Andrei Gumeniuc a fost achitat, pe motiv că nu s-a constatat fapta infracțiunii.

4. La 03 octombrie 2016, prin decizia Curții de Apel Bălți, Andrei Gumeniuc a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal. La 31 ianuarie 2017, Curtea Supremă de Justiție a casat decizia și a trimis cauza la rejudecare.

5. La 25 aprilie 2018, Curtea de Apel Bălți l-a achitat pe Andrei Gumeniuc, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. La 04 decembrie 2018, Curtea Supremă de Justiție a casat decizia și a trimis cauza la rejudecare.

6. La 15 martie 2021, Curtea de Apel Bălți a încetat procesul penal, pe motiv că fapta constituie contravenție. Andrei Gumeniuc a fost recunoscut vinovat în baza art. 315 Cod contravențional. Procesul contravențional a fost încetat pe motiv că a intervenit termenul de prescripție. La 30 noiembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a casat decizia și a trimis cauza la rejudecare.

7. La 22 martie 2023, Curtea de Apel Bălți l-a achitat pe Andrei Gumeniuc, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

8. La 31 mai 2023, procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Octavian Bodareu, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. El solicită casarea deciziei și trimiterea cauzei la rejudecare.

9. Urmărirea penală a fost pornită la 02 ianuarie 2014 și s-a terminat la 01 februarie 2014. Prima instanță a examinat cauza în perioada 12 aprilie – 21

octombrie 2014. Instanța de apel a judecat cauza în perioada 06 noiembrie 2014 – 03 octombrie 2016, 23 februarie 2017 – 25 aprilie 2018, 24 ianuarie 2019 – 15 martie 2021, 16 februarie 2022 – 22 martie 2023. Instanța de recurs a judecat cauza în perioada 08 decembrie 2016 – 31 ianuarie 2017, 09 iulie – 04 decembrie 2018, 07 iunie – 30 noiembrie 2021. La 22 iunie 2023, dosarul a ajuns din nou la Curtea Supremă de Justiție. Acesta a fost repartizat aleatoriu mai multor judecători, care au demisionat sau transferul temporar al cărora a fost încetat. La 06 mai 2026, dosarul a fost repartizat repetat judecătorului Leonid Chirtoacă.

ÎN FAPT

a. Învinuirea

10. Andrei Gumeniuc este învinuit că, exercitând funcția de inspector superior în cadrul Inspectoratului de Poliție Glodeni, fiind persoană publică, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, începând cu mijlocul lunii decembrie 2013, a pretins prin extorcere de la Dmitrii Maximenco suma de 1.500 de lei în scopul neatragerii acestuia la răspundere contravențională. La 24 decembrie 2013, Andrei Gumeniuc a întocmit în privința lui Dmitrii Maximenco un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 243 Cod contravențional. La 31 decembrie 2013, dosarul contravențional a fost expediat Judecătoriei Glodeni. La 03 ianuarie 2014, Gumeniuc, urmărind același scop de profit, în calitate de agent constatatator în cadrul procesului contravențional inițiat de el, în conformitate cu art. 455 alin. (2) Cod contravențional, fiind obligat să participe la ședința de judecare a cauzei contravenționale, a pretins în continuare prin extorcere de la Maximenco bani ce nu i se cuveneau în sumă de 1500 de lei. La 03 ianuarie 2014, aproximativ la ora 14:05, Andrei Gumeniuc a primit 1.500 de lei de la Dmitrii Maximenco, după care a fost reținut de colaboratorii Centrului Național Anticorupție. Fapta a fost încadrată conform art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

b. Probele

11. La 02 ianuarie 2014, Dmitrii Maximenco a depus un denunț la Direcția Teritorială Nord a Centrului Național Anticorupție (CNA). El a solicitat atragerea lui Andrei Gumeniuc la răspundere penală, pe motiv că, începând cu mijlocul lunii decembrie 2013, acesta extorca de la el mijloace bănești în sumă de 1.500 de lei pentru a nu-l atrage la răspundere pentru comiterea accidentului rutier. Maximenco a comunicat că, la 02 ianuarie 2014, Andrei Gumeniuc insistent a cerut de la el mijloace bănești (f.d. 6, vol. I). În aceeași zi, el a fost audiat în calitate de martor. El a declarat că, peste câteva zile după ce a mers la inspectoratul de poliție la solicitarea lui Gumeniuc și a semnat unele documente, el a fost sunat de Gumeniuc. El solicitarea ultimului, el s-a văzut cu Gumeniuc la intrarea în satul Truzovca, care i-a comunicat că, dacă nu dorește ca cauza să ajungă în instanța de judecată, el trebuie să-i dea 300 de euro (f.d. 8, vol. I).

12. Dmitrii Maximenco a adresat șefului DGT Nord a CNA, Ghenadie Tanas, o cerere prin care a solicitat suma de 1.500 de lei, extorcată de Andrei Gumeniuc (f.d.13, vol. I). Potrivit procesului-verbal privind controlul transmiterii banilor din 03 ianuarie 2014, au fost marcate 15 bancnote cu nominalul de 100 de lei (f.d.18-23, vol. I).

13. Potrivit procesului-verbal de percheziție din 03 ianuarie 2014, în biroul nr. 13 situat la etajul nr.1 al IP Glodeni, a fost depistată și ridicată suma de 1.500 de lei (ce 15 bancnote marcate de CNA), transmisă de Dmitrii Maximenco sub controlul colaboratorilor DGT Nord a CNA (f.d.50-51, vol. I).

14. Prin procesul-verbal din 04 ianuarie 2014, au fost consemnate rezultatele documentării cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice speciale (f.d.34-37, vol. I). Discuțiile dintre Dmitrii Maximenco și Andrei Gumeniuc din 03 ianuarie 2014 sunt următoarele (convorbire tradusă de instanță din limba rusă):

„**Maximenco** - ... ce acolo? tot normal?;

Gumeniuc - da...deamu când o să te cheme, ...;

Maximenco - da când o să fie;

Gumeniuc - când o să te cheme atunci o să te cheme, ce tu retrăiești,... dacă eu vorbesc ceva, așa o să fie, ..., da..... acuș el o să mă sune și o să-mi spună ce trebuie, oricum acolo nică n-o să fie, bine?;

Maximenco - da asta și, o să fie judecată.... și eu o să mă duc la judecată, da;

Gumeniuc - o să fie judecată, pe tine o să te achite, o să-ți spună că tu nu ești vinovat, ...ai înțeles, ...la judecată o să spui așa, ... doar fața, ...eu nu am știut, ...asta nu-i singura, ...am atins-o cu automobilul, gata, bine?.....o să fie citație, tu deodată să mă suni pe mine, bine;

Maximenco - bine, ... așa, ce,.....uite aici așa cum ne-am înțeles;

Gumeniuc - cât aici?;

Maximenco - o mie cinci sute, ... ce, nu;

Gumeniuc - eu doar ți-am spus două mii cinci sute de lei, ți-am spus pe telefon;

Maximenco - eu am înțeles că o mie cinci sute;

Gumeniuc - nu,... asta nu mie, tu pur și simplu, nu eu hotărâsc întrebarea, eu așa ți-am spus, ce;

Maximenco - dar așa, na-ți ție acestea, eu pe urmă o să-ți mai aduc...,

Gumeniuc - eu azi trebuie să-i dau omului;

Maximenco - a, tăti, tăti odată?;

Gumeniuc - deodată am dat și gata....., a luat.....;

Maximenco - asta, asta și încă o mie, da?;

Gumeniuc - îhî, ...eu din asta nu am nimic, înțelegeți?;

Maximenco - nu, înțeleg;

Gumeniuc - nimic nu am, ni, ni...;

Maximenco - nu, acum poate am să vă aduc încă, poate la cineva am să găsesc;

Gumeniuc - mie nu-mi trebuie de la tine niciun bănuț, mie asta chiar nu-mi trebuie, crede-mă;

Maximenco - nu, țineți aceștia și încă o să vă mai aduc, bine?;

Gumeniuc - când o să vii;

Maximenco - nu, poate azi, poate mâine. Sau azi;

Gumeniuc - da,...tu trebuie să vii să-i dai lui, ca aceasta, ce a făcut întrebarea, uite ce;

Maximenco - nu, bine înseamnă că azi;

Gumeniuc - peste cât?;

Maximenco - nu, eu știu peste cât, peste o oră, o oră și jumătate aproximativ,

Gumeniuc - nu, hai;

Maximenco - bine, eu acum mă duc acasă, eau, bine!;

Gumeniuc - ea și azvârlii acolo pe pervaz.”

15. Martorul Dmitrii Maximenco a declarat că, la 20 noiembrie 2013, în satul Struzovca, raionul Glodeni, în timp ce efectua manevra de întoarcere a automobilului, a accidentat o locuitoare a satului, pe nume Mariana. După producerea accidentului, el a transportat-o la spitalul. Medicii i-au comunicat că starea acesteia este bună, iar Mariana nu a formulat nicio pretenție față de el. La 21 noiembrie 2013, colaboratorul de poliție Stanislav Pușcaș l-a chemat la IP Glodeni, unde a întocmit în privința sa un proces-verbal privind comiterea accidentului rutier. El a achitat amenda de 1.000 de lei. Polițistul i-a comunicat că materialele cauzei vor fi transmise unui alt colaborator de poliție, pentru a fi tras la răspundere și pentru o altă contravenție - părăsirea locului accidentului rutier. La mijlocul lunii decembrie 2013, el a fost contactat telefonic de Andrei Gumeniuc, care l-a chemat pentru ziua următoare la sediul IP Glodeni. Gumeniuc a întocmit mai multe acte în privința sa și i-a comunicat că materialele acumulate vor fi expediate instanței de judecată, iar pentru fapta comisă riscă sancțiunea privării de dreptul de a conduce mijloace de transport pe o perioadă de până la un an sau aplicarea arestului contravențional pe un termen de până la 15 zile. Peste câteva zile, Andrei Gumeniuc l-a contactat și i-a propus să se întâlnească la intrarea în satul Sturzovca. Gumeniuc i-a spus că, dacă dorește ca materialele să nu fie expediate în instanța de judecată, trebuie să-i transmită suma de 300 de euro. El i-a răspuns că nu dispune de o asemenea sumă. După 30 de minute, Gumeniuc l-a apelat din nou și i-a solicitat deja 1.500 de lei. El i-a spus că nici

această sumă nu o are și că se va mai gândi. La 02 ianuarie 2014, el l-a contactat telefonic pe Gumeniuc pentru a afla ce se întâmplă cu materialele întocmite în privința sa. Gumeniuc a insistat din nou să-i transmită suma de 1.500 de lei. El i-a spus că va încerca să facă rost de acești bani în a doua parte a zilei următoare. La 03 ianuarie 2014, l-a telefonat din nou pe Gumeniuc, iar acesta i-a spus să se prezinte la biroul de serviciu al acestuia. După ce a intrat în biroul lui Gumeniuc, acesta l-a întrebat dacă nu s-a adresat la CNA. Gumeniuc i-a spus că trebuie să meargă la judecătorul în a cărei procedură se aflau materialele întocmite în privința sa. Ei s-au deplasat spre Judecătoria Glodeni, iar el a înțeles că urma să discute cu judecătorul care examina cauza. Gumeniuc a intrat în sediul Judecătoriei Glodeni și s-a întors împreună cu un tânăr care avea un scaun. Scaunul a fost pus în portbagajul automobilului și au mers la un atelier de reparații. Gumeniuc i-a cerut să-l aștepte pe tânăr și, ulterior, să îl ducă înapoi la judecătoria. Gumeniuc a urcat în alt automobil și i-a spus că îl va aștepta la serviciu. Când s-a întors la sediul IP Glodeni, el a intrat în biroul lui Gumeniuc și l-a întrebat care va fi soluția în privința cauzei sale. Gumeniuc i-a răspuns că este posibil să fie citat în instanța de judecată sau este posibil să nu fie citat. El a scos 1.500 de lei și i-a înmănat lui Gumeniuc. Acesta l-a întrebat de ce a adus doar 1.500 de lei, deși i-a solicitat suma de 2.500 de lei. La indicația lui Gumeniuc, el a lăsat banii pe pervazul ferestrei din antreul biroului de serviciu. Gumeniuc i-a spus să-i aducă și diferența de 1.000 de lei (f.d.8-10, 56-58, 238-247, vol.I; f.d.71-73, 184-186, vol.II; f.d.87-88, vol. III; f.d.93-98, 227, vol. IV).

16. Andrei Gumeniuc, fiind audiat în calitate de bănuit, a refuzat să facă declarații. Ulterior, fiind audiat în calitate de învinuit, el a declarat că Maximenco îi este cunoscut doar în legătură cu procesul contravențional avut în procedura sa. El nu a pretins sume de bani de la acesta. Maximenco s-a prezentat de două ori la el în birou, inclusiv la 03 ianuarie 2014, când a făcut referire la posibila soluționare a cazului său. Deoarece Maximenco a pomenit despre niște bani, el l-a dat afară din birou (f.d.116-117 vol. I). În instanța de judecată, el a declarat că Dmitrii Maximenco îi este cunoscut. La 02 ianuarie 2014, la orele 19:00, el a fost telefonat de Maximenco, care i-a propus să se întâlnească la stația peco „Lukoil” din or. Drochia. El i-a spus că nu are ce vorbi cu el. La 03 ianuarie 2014, el a primit șapte sau opt apeluri de la Maximenco, însă nu i-a răspuns. Maximenco a venit la IP Glodeni și a dorit să vorbească cu el. Maximenco a așteptat în coridor, iar biroul l-a lăsat deschis. La acel moment, el nu i-a făcut nici o percheziție lui Maximenco. Materialul contravențional a fost transmis în judecată la 24-26 decembrie 2013, dar nu primise de la instanța de judecată nici o citație. El urma să plece în concediu anual de odihnă și la proces urma să se prezinte un alt colaborator al IP Glodeni. În acea zi, Maximenco a venit de două ori la el în birou, spunându-i că nu are pe ce achita amenda, deoarece soția sa era însărcinată. El i-a spus că îl poate ajuta doar cu un apărător care poate să-i apere drepturile și interesele. El a dorit să îl ajute având în vedere că soția lui era

însărcinată. Cu automobilul lui Maximenco, ei au plecat la Judecătoria Glodeni, unde a discutat cu apărătorul, care a fost de acord să participe în instanța de judecată pentru suma de 2.500 de lei. Aproximativ peste o oră, Maximenco din nou a venit la el în birou, unde a stat 15 minute. Peste cinci minute după ce a plecat Maximenco, au venit șapte persoane necunoscute. Două persoane l-au luat de mâini și îl țineau, o altă persoană era la imprimantă, iar alte patru persoane stăteau după ușă. El a cerut dreptul la apărător, însă a fost refuzat. El a cerut de a fi prezenți câțiva martori la acțiunile lor, însă iar a fost refuzat. A fost făcută percheziție care a durat aproximativ 50 de minute. Peste două ore și jumătate de la percheziția corporală, a fost făcută percheziție în biroul său de serviciu, care a durat aproximativ 4-5 ore. În timpul percheziției în birou, el a ajutat la schimbarea locului safeului, la ridicarea mesei. Pe pervazul din hol nu a fost făcut percheziție. Bani au fost găsiți în imprimantă. Acei bani nu-i aparțin. Bani au fost puși de către colaboratorii CNA în momentul când a participat la întoarcerea safeului. După două ore, a venit apărătorul său, căruia i-a fost interzis să intre în birou. Apărătorul stătea în afara biroului. După ce s-au găsit banii i s-a permis avocatului să intre în birou. În momentul percheziției au fost două camere, o cameră video se afla pe masă care era îndreptată spre imprimantă, iar a doua cameră era mobilă și fixa percheziția (f.d. 9-16, 99-103, vol.II; f.d. 117, vol. III; f.d. 105-106, f.d.4, vol. V).

17. Potrivit Registrului nr. 2, al IP Glodeni, materialul contravențional a fost transmis inculpatului în noiembrie 2013. Termenul de examinare a acestuia a fost prelungit pe 19 și 27 noiembrie și pe 06 decembrie 2013. La 31 decembrie 2013, materialul contravențional a fost încheiat și transmis în cancelaria inspectoratului de poliție (f.d. 82, vol. I). Potrivit registrului vizitatorilor IP Glodeni, la 24 decembrie 2013, ora 8.00, Maximenco a intrat în clădirea inspectoratului pentru a-l vizita pe inculpat (f.d. 88, vol. I).

18. Potrivit raportului de expertiză din 13 ianuarie 2014, cu planșa fotografică, pe toate cele 15 bancnote, cu nominalul de 100 de lei, prezentate la examinare este inscripția specială cu conținutul „MITA CNA”. Pe toate bancnotele sunt depuneri de substanțe specială. Pe fragmentele de vată, cu care s-au colectat mostre de pe mâinile lui Andrei Gumeniuc, urme de substanțe speciale nu sunt (f.d.139-146, vol. I).

19. Potrivit rechizitoriului întocmit la 07 februarie 2014 de către procurorul Procuraturii Anticorupției, Iulian Diaconu, învinuirea adusă lui Andrei Gumeniuc se referă doar la pretinderea și primirea sumei de 1.500 de lei. Pretinderea inițială a sumei de 300 de euro nu a fost inclusă în învinuire, deși reiese din declarațiile inițiale ale martorului Maximenco. Rechizitorul menționează că suma a fost pretinsă și primită pentru a nu se prezenta la ședințele de judecată și a determina încetarea procesului contravențional (f.d.8-10, vol. I)

c. Sentința

20. La 21 octombrie 2014, prin sentința Judecătoriei Glodeni, Andrei Gumeniuc a fost achitat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Instanța a soluționat soarta corpurilor delictive. Instanța a stabilit că cauza contravențională în privința lui Maximenco a fost expediată în instanța de judecată înainte de pretinsa primire a banilor, iar Gumeniuc nu mai avea competența de a decide asupra acesteia. Nu s-a demonstrat pretinderea sau primirea a 1.500 de lei în scopul favorizării contravenientului. Banii au fost ridicați din biroul de serviciu al lui Gumeniuc, deși din declarațiile lui Maximenco, banii au fost plasați pe pervazul unei ferestre din coridor. Instanța a constatat o provocare din partea organului de urmărire penală și a denunțatorului la comiterea infracțiunii. Nu a fost respectată procedura privind controlul transmiterii banilor și documentarea tehnică, iar măsurile speciale de investigație au fost efectuate în lipsa autorizațiilor legale. Există neconcordanțe privind suporturile video anexate la dosar. Aceste nereguli au afectat legalitatea și credibilitatea probelor prezentate de acuzare.

d. Prima procedură de apel

21. La 03 noiembrie 2014, procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție, Iulian Diaconu, a declarat apel. El a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri prin care Andrei Gumeniuc să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal și condamnat la șapte ani de închisoare și amendă de 2.000 de unități convenționale. Apelantul a invocat că prima instanță a apreciat tendențios probele administrate de acuzare, ignorând declarațiile lui Dmitrii Maximenco, rezultatele măsurilor speciale de investigație, iar legalitatea percheziției a fost confirmată de judecătorul de instrucție. Instanța a acordat credibilitate exclusiv declarațiilor inculpatului și martorilor apărării, fără a corobora contradicțiile evidente dintre acestea. Concluzia privind provocarea infracțiunii și nulitatea probelor nu a fost susținută prin probe.

22. La 03 octombrie 2016, [Curtea de Apel Bălți](#) a admis apelul, a casat parțial sentința și a pronunțat o nouă hotărâre prin care Andrei Gumeniuc a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal. El a fost condamnat la cinci ani de închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, amendă de 2.000 de unități convenționale și privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele afacerilor interne pe un termen de patru ani. Curtea de apel a constatat că prima instanță a apreciat eronat probele, fără a le corobora. Declarațiile lui Maximenco, măsurile speciale de investigație, stenogramele convorbirilor, procesul-verbal al controlului transmiterii banilor și rezultatele percheziției confirmă că inculpatul a pretins și primit 1.500 de lei prin extorcare. Inculpatul a acționat cu scop de îmbogățire ilegală, folosind funcția sa pentru a influența soluționarea cauzei contravenționale. Instanța a respins argumentele apărării privind pretinsa ilegalitate a măsurilor speciale și a percheziției.

e. Prima procedură de recurs

23. La 25 noiembrie 2016, avocatul Radu Holban, în numele lui Andrei Gumeniuc, a declarat recurs. El a solicitat casarea deciziei și menținerea sentinței. Recurentul a susținut că învinuirea formulată este vagă și contradictorie, nefiind descrise clar acțiunile pretinse de extorcare, circumstanțele de timp, loc și mod de comitere a faptei, precum și pretinsa intervenție a inculpatului pentru încetarea procesului contravențional. Probele administrate sunt insuficiente, declarațiile lui Dmitrii Maximenco nefiind confirmate prin alte mijloace de probă. Instanța de apel a completat din oficiu elementele învinuirii. Au fost admise încălcări procedurale, inclusiv dispariția unei înregistrări video și lipsa urmelor substanței speciale pe mâinile inculpatului, fapt ce confirmă că acesta nu a primit banii.

24. La 31 ianuarie 2017, [Curtea Supremă de Justiție](#) a admis recursul, a casat decizia, și a trimis cauza la rejudecare. Curtea a constatat că instanța de apel a pronunțat prematur soluția de condamnare, fără o analiză completă a probelor administrate. Probele nu demonstrează existența laturii subiective specifice infracțiunii de corupere pasivă, deoarece inculpatul nu a pretins banii pentru a acționa contrar atribuțiilor sale de serviciu, ci pentru a influența un judecător să adopte o anumită soluție. În aceste condiții, faptele descrise se apropie mai degrabă de elementele traficului de influență prevăzut de art. 326 Cod penal.

f. A doua procedură de apel și de recurs

25. La 25 aprilie 2018, [Curtea de Apel Bălți](#) a admis apelul din alte motive decât cele invocate, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre prin care Andrei Gumeniuc a fost achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Instanța a constatat că probele administrate confirmă acțiunile de pretindere și primire personală de către Andrei Gumeniuc a unor valori valutare, însă acestea nu demonstrează existența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, întrucât nu s-a confirmat că inculpatul urma să îndeplinească, să nu îndeplinească sau să influențeze exercitarea unor atribuții ce țineau de funcția sa. La momentul pretinsei înțelegeri, materialele cauzei contravenționale erau deja expediate în instanța de judecată, iar soluționarea cauzei ținea exclusiv de competența judecătorului. Prin urmare, inculpatul nu mai putea interveni legal sau contrar atribuțiilor sale în examinarea cauzei. Instanța a reținut că fapta comisă nu întrunește latura subiectivă și scopul special cerut de norma de incriminare a coruperii pasive.

26. La 20 iunie 2018, procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, a declarat recurs. El a solicitat casarea deciziei și trimiterea cauzei la rejudecare. Recurentul a invocat că declarațiile martorului Maximenco demonstrează că inculpatul a solicitat inițial 300 de euro, iar ulterior 1.500 de lei, pentru a nu transmite materialele contravenționale în instanța de judecată și pentru a evita sancționarea acestuia. Deși cauza contravențională a fost expediată

în judecată, inculpatul a continuat solicitarea banilor, promițând neprezentarea sa în ședința de judecată pentru a favoriza încetarea procesului. Faptul transmiterii dosarului în instanță nu exclude existența scopului ilicit și nici consumarea infracțiunii, aceasta fiind una formală, consumată din momentul pretinderii.

27. La 04 decembrie 2018, [Curtea Supremă de Justiție](#) a admis recursul, a casat decizia și a trimis cauza la rejudecare. Curtea a constatat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu a efectuat o apreciere adecvată a probelor administrate. Deși a reținut existența acțiunilor de pretindere și primire a banilor de către inculpat, ea a ajuns concluzia privind lipsa elementelor infracțiunii fără o analiză a laturii subiective și fără a răspunde argumentelor procurorului. Probele au fost apreciate selectiv, iar respingerea unor declarații ale martorului nu a fost motivată corespunzător.

h. A treia procedură de apel și de recurs

28. La 15 martie 2021, [Curtea de Apel Bălți](#) a admis apelul, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre. Procesul penal a fost încetat pe motiv că fapta constituie contravenție. Instanța l-a recunoscut vinovat pe Andrei Gumeniuc în baza art. 315 Cod contravențional și a încetat procesul contravențional, pe motiv că a intervenit termenul de prescripție. Instanța a constatat că, pentru existența infracțiunii de corupere pasivă, este necesar să se demonstreze că inculpatul a pretins sau a primit bani în scopul îndeplinirii, neîndeplinirii, urgentării ori tergiversării unei acțiuni ce ține de atribuțiile sale de serviciu. Din materialele cauzei s-a stabilit că procesul contravențional fusese deja întocmit la 24 decembrie 2013 și expediat în instanța de judecată la 31 decembrie 2013. La 03 ianuarie 2014, inculpatul nu mai avea competența de a influența soluționarea cauzei contravenționale. Prin urmare, nu s-a probat existența unei pretinderi sau extorcări a banilor și nici faptul că suma remisă urmărea determinarea inculpatului să acționeze contrar obligațiilor sale de serviciu. Din declarațiile martorului Maximenco și din înregistrările audio rezultă doar că inculpatul a primit suma de 1.500 de lei după îndeplinirea atribuțiilor sale funcționale. Fapta nu întrunește latura subiectivă și scopul special cerut de art. 324 Cod penal, însă reprezintă primirea unei recompense nelegitime în exercițiul funcției, faptă sancționată contravențional de art. 315 Cod contravențional.

29. La 26 mai 2021, procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lilia Prisacari, a declarat recurs. El a solicitat casarea deciziei și trimiterea cauzei la rejudecare. Recurentul a invocat că materialele cauzei demonstrează că inculpatul a pretins prin extorcere suma de 1.500 de lei pentru a influența soluționarea procesului contravențional în favoarea lui Dmitrii Maximenco. Deși procesul-verbal fusese deja expediat în instanță, inculpatul a continuat să pretindă bani pentru a interveni în adoptarea unei hotărâri de încetare a procesului. Acțiunile date întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal și nu ale contravenției prevăzute de art. 315 Cod contravențional.

30. La 30 noiembrie 2021, [Curtea Supremă de Justiție](#) a admis recursul, a casat decizia și a trimis cauza la rejudecare. Curtea a constatat că instanța de apel a pronunțat o hotărâre contradictorie. Aceasta nu a respectat indicațiile instanței de recurs din decizia anterioară și nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel. Aceasta a apreciat superficial probele, a utilizat probe neverificate în ședința de judecată și a motivat contradictoriu concluzia privind lipsa extorcării banilor, deși a reținut aceleași probe pentru constatarea contravenției. De asemenea, ea nu a analizat dacă inculpatul putea influența soluționarea cauzei contravenționale prin atribuțiile sale de serviciu.

g. A patra procedură de apel și de recurs

31. La 22 martie 2023, [Curtea de Apel Bălți](#) a admis apelul din alte motive decât cele invocate, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre prin care Andrei Gumeniuc a fost achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal. Instanța a constatat că soluția de achitare pronunțată de prima instanță este corectă sub aspectul rezultatului final, însă greșită în ceea ce privește temeiul achitării. Prima instanță a reținut în mod eronat existența unei provocări la săvârșirea infracțiunii și a dispus achitarea pe motivul lipsei faptei infracționale. Probele administrate demonstrează existența unei conduite faptice din partea inculpatului, însă aceasta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal. Din actul de învinuire rezultă că inculpatului a fost acuzat de pretinderea și primirea prin extorcare a sumei de 1.500 de lei pentru a nu-l atrage pe Dmitrii Maximenco la răspundere contravențională și pentru a influența soluționarea cauzei contravenționale în instanță. Analiza probelor administrate relevă că inculpatul a întocmit procesul-verbal contravențional și a expediat cauza spre examinare instanței competente, acționând astfel în conformitate cu atribuțiile sale funcționale. Ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul conțin afirmații generale, fără a preciza în ce anume consta conduita ilicită imputată inculpatului sub aspectul exercitării atribuțiilor sale de serviciu. Nu a fost confirmată existența unor acțiuni concrete pe care acesta urma să le îndeplinească sau să nu le îndeplinească inculpatul contrar obligațiilor sale de serviciu în schimbul sumelor pretinse. Deși din stenogramele convorbirilor și din declarațiile martorului Dmitrii Maximenco rezultă existența unei înțelegeri privind remiterea sumei de 1.500 de lei, aceste probe nu demonstrează existența scopului specific cerut de norma de incriminare și nici faptul că inculpatul urma să întreprindă acțiuni contrare obligațiilor sale funcționale. În lipsa acestui element, fapta imputată nu poate fi calificată conform art. 324 Cod penal. Eventuala încadrare juridică a faptelor sub o altă normă penală nu poate fi realizată în lipsa unei învinuiri formulate în acel sens.

32. La 31 mai 2023, procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Octavian Bodareu, a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. El solicită casarea deciziei și trimiterea cauzei la rejudecare.

Recurentul susține că instanța de apel a ignorat declarațiile consecvente ale lui Dmitrii Maximenco, care a confirmat că i-a transmis lui Andrei Gumeniuc suma de 1.500 de lei. Din ansamblul probelor rezultă că Andrei Gumeniuc a pretins inițial 300 de euro, ulterior 1.500 de lei, pentru a nu expedia materialele contravenționale în instanță, iar după transmiterea acestora a continuat să solicite bani pentru a influența încetarea procesului contravențional. Declarațiile martorului sunt confirmate prin procesul-verbal al măsurilor speciale de investigație, înregistrările discuțiilor dintre părți, precum și prin percheziția efectuată în biroul inculpatului, unde au fost depistate mijloacele bănești. La întocmirea procesului-verbal contravențional, lui Maximenco nu i-a fost asigurată asistența unui traducător, ce demonstrează încălcarea legii și posibilitatea influențării soluției în instanță. Art. 324 Cod penal este o infracțiune formală, care se consumă din momentul pretinderii banilor necuveniți.

h. Ședința Curții Supreme de Justiție

33. La 16 iulie 2026, instanța de recurs a decis să organizeze o ședință publică. Participanții au primit din timp următoarele întrebări, la care trebuiau să răspundă în cadrul ședinței publice:

- se bazează oare decizia instanței de apel pe o eroare gravă de fapt, având în vedere aprecierea dată sumei de 1.500 de lei găsite în biroul lui Andrei Gumeniuc, conținutului înregistrărilor din dosar și declarațiilor lui Dmitrii Maximenco?
- având în vedere circumstanțele cauzei, este oare suficient de motivată concluzia din decizia instanței de apel că transmiterea materialelor contravenționale în instanță exclude existența scopului prevăzut de art. 324 Cod penal?

34. La 25 august 2026, Curtea Supremă de Justiție a organizat [o ședință publică](#). În ședință s-au prezentat procurorul Cătălin Scutelnic, apărătorul Valentin Trișnevschi, inculpatul Andrei Gumeniuc și martorul Dmitrii Maximenco.

35. În cadrul ședinței au fost vizionate înregistrările audio-video, au fost audiați martorul și inculpatul, după care participanții au ținut pledoariile.

36. Martorul Dmitrii Maximenco a declarat că nu l-a cunoscut anterior pe Andrei Gumeniuc. L-a văzut pentru prima dată la Inspectoratul de Poliție Glodeni. În luna noiembrie 2013, în timp ce conducea autoturismul personal prin satul Sturzovca, pasagera Mariana a deschis brusc ușa din spate și a fost lovită accidental. El a transportat-o la spital, unde s-a constatat că starea acesteia era bună și că nu necesita îngrijiri suplimentare. Mariana nu a avut pretenții față de el. Polițistul Pușcaș i-a întocmit un proces-verbal contravențional. El s-a întâlnit de mai multe ori cu Gumeniuc, iar odată a fost însoțit de soția sa. În cadrul unei întâlniri la marginea satului Sturzovca, Gumeniuc i-a solicitat 300 de euro, sumă

care ulterior a fost redusă la 1.500 de lei, iar în urma discuțiilor s-a ajuns la suma de 2.500 de lei. Aproximativ la mijlocul lunii decembrie 2013 la sunat polițistul Gumeniuc care l-a chemat a doua zi la IP Glodeni. La inspectorat (aparent, la 24 decembrie 2013), el a semnat mai multe acte, iar Gumeniuc i-a comunicat că dosarul urma să fie transmis instanței de judecată și că risca suspendarea permisului de conducere până la un an sau 15 zile de arest contravențional. Gumeniuc i-a solicitat bani repetate rânduri bani pentru a nu transmite dosarul în instanță și pentru a soluționa problema legată de procesul contravențional. Gumeniuc i-a spus că, în caz contrar, riscă să rămână fără permisul de conducere. În urma acestor solicitări, el s-a adresat Centrului Național Anticorupție. La 03 ianuarie 2014, ofițerii CNA l-au echipat cu tehnică specială de înregistrare. Gumeniuc l-a perchezitionat corporal pentru a verifica dacă avea asupra sa tehnică de înregistrare. Reportofonul nu a fost depistat. Gumeniuc i-a solicitat să îl transporte cu autoturismul personal la Judecătoria Glodeni. După revenirea la inspectorat, martorul a intrat din nou în biroul lui Gumeniuc, care l-a întrebat dacă a adus banii. Martorul i-a comunicat că avea 1.500 de lei, iar Gumeniuc i-a reproșat că au discutat despre 2.500 de lei. El i-a propus să transmită cei 1.500 de lei și să revină ulterior cu diferența de 1.000 de lei. Gumeniuc a acceptat și i-a explicat că banii urmau să fie transmiși unei alte persoane pentru soluționarea dosarului în judecată. Transmiterea banilor s-a făcut fără contact fizic direct: Gumeniuc a tras jaluzelele și i-a indicat să pună banii pe pervazul ferestrei, în spatele acestora. El a așezat acolo 15 bancnote a câte 100 de lei, în total 1.500 de lei. Gumeniuc a tras apoi din nou jaluzelele. În declarațiile anterioare, prin termenul „coridor” s-a referit la antreul care face legătura dintre holul public și biroul de serviciu al lui Gumeniuc. Din cauza timpului îndelungat scurs, nu își amintește exact la care dintre întâlniri au fost solicitate anumite sume, însă confirmă că solicitările de bani erau legate de suspendarea permisului său de conducere. După ce a transmis banii, el a părăsit biroul și incinta IP Glodeni, a deconectat reportofonul și l-a predat ofițerilor CNA. Din cauza trecerii timpului, nu își amintește toate detaliile și sumele discutate la fiecare întâlnire, însă confirmă declarațiile depuse în scris la CNA și declarațiile date în prima instanță. El a mai declarat că, prin hotărârea instanței de judecată în cauza contravențională, permisul său de conducere nu a fost suspendat, hotărârea fiind pronunțată după reținerea lui Gumeniuc.

37. Andrei Gumeniuc nu a recunoscut vinovăția și a solicitat respingerea recursului. El a declarat că materialul contravențional în privința lui Maximenco s-a aflat în gestiunea sa aproximativ șapte zile. Inițial, în privința lui Maximenco a fost întocmit un proces-verbal în baza art. 242 Cod contravențional, ulterior materialul fiindu-i remis pentru întocmirea procesului-verbal în baza art. 243 Cod contravențional. El a menționat că îl cunoștea anterior pe Maximenco, fiind din același sat. Acesta s-a prezentat de două ori la biroul său, prima dată fără buletinul de identitate, iar a doua oară împreună cu soția. El i-a explicat

consecințele prevăzute de art. 243 Cod contravențional, inclusiv transmiterea materialului instanței de judecată și sancțiunile aplicabile. La întocmirea procesului-verbal, Maximenco a refuzat apărătorul și traducătorul, declarând că recunoaște fapta. Ulterior, Maximenco l-a contactat telefonic și i-a solicitat un avocat, invocând sarcina soției și dorința de a-și păstra permisul de conducere. El a intenționat să-l ajute pe Maximenco, explicându-i că poate beneficia de asistență juridică și dacă prezintă acte confirmative că soția este însărcinată nu-i va fi suspendat permisul. El l-a însoțit pe Maximenco la instanță, unde s-a întâlnit cu avocatul. Acesta urma să-i acorde asistența juridică garantată de stat. Totuși, el i-a explicat lui Maximenco că asistența juridică costă 2.500 de lei. El l-a telefonat o singură dată pe Maximenco și nu i-a solicitat bani. Înregistrarea audio este fragmentară și nu redă integral convorbirea, originalul având aproximativ 40 de minute. El nu a solicitat bani și nu a exercitat presiuni asupra lui Maximenco. Bani găsiți în imprimanta din biroul său nu-i aparțineau. El a ieșit din birou cu Maximenco și a fost reținut la intrarea în inspectoratul de poliție. Conform regulamentului intern al IP Glodeni, el l-a însoțit pe Maximenco până la unitatea de gardă. Nu a avut posibilitatea fizică să se apropie de imprimantă sau de bani. Din declarațiile lui Maximenco nu este clar locul exact al amplasării banilor. Percheziția corporală efectuată de colaboratorii CNA a început în lipsa avocatului, acesta sosind după aproximativ două ore și jumătate. Avocatul nu a participat efectiv la percheziție, fiind chemat la final pentru semnarea actelor. În birou se aflau opt colaboratori ai CNA, iar în afara biroului încă trei. Percheziția a durat 4-5 ore, iar banii au fost depistați spre sfârșitul acesteia. El nu a solicitat bani de la Maximenco, nu a avut un interes material și nu poate explica afirmațiile acestuia potrivit cărora el l-a presat să transmită suma de 2.500 de lei.

38. În pledoarii, procurorul Cătălin Scutelnic a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei și pronunțarea unei hotărâri prin care Andrei Gumeniuc să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal (în redacția la momentul săvârșirii faptei) și condamnat la șapte ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, amendă în mărime de 2.000 unități convenționale, cu privarea de dreptul a ocupa funcții în cadrul MAI pe un termen de cinci ani. El a mai solicitat confiscarea specială a sumei de 1.500 de lei, ca fiind bunuri rezultate din infracțiune. Procurorul a declarat că, deși a constatat existența unei înțelegeri privind transmiterea sumei de 1.500 de lei, instanța de apel a concluzionat că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Depistarea sumei de 1.500 de lei în biroul de serviciu al lui Andrei Gumeniuc este confirmată prin procesul-verbal de percheziție. Identitatea bancnotelor cu cele utilizate în cadrul măsurilor speciale de investigații este confirmată prin actele de control, examinare și raportul de expertiză. Aceste probe coroborează cu declarațiile martorului Maximenco și cu înregistrările discuțiilor dintre acesta și inculpat. Instanța de apel nu a indicat motivele pentru care a înlăturat sau a apreciat critic declarațiile martorului. Ea nu a analizat legătura dintre primirea

banilor și atribuțiile de serviciu exercitate de inculpat. Instanța a apreciat contradictoriu scopul urmărit de inculpat, fără a analiza integral elementele infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal. Coruperea pasivă se poate realiza prin pretinderea, acceptarea sau primirea avantajului necuvenit, fiecare dintre aceste modalități având caracter autonom. În speță, lui inculpatului i-au fost incriminate atât pretinderea, cât și primirea remunerației ilicite, aspecte care urmau a fi examinate distinct. Pretinderea a avut loc în perioada în care inculpatul avea în gestiune dosarul contravențional al lui Dmitrii Maximenco și competența de a adopta soluția pe caz. Transmiterea ulterioară a materialului contravențional în instanță nu exclude scopul urmărit prin pretinderea banilor în legătură cu atribuțiile de serviciu. Acțiunile inculpatului au fost însoțite de presiuni și amenințări privind privarea lui Dmitrii Maximenco de dreptul de a conduce, ceea ce confirmă caracterul extorcat al remunerației.

39. Avocatul Valentin Trișnevschi a solicitat respingerea recursului. El a argumentat că principala probă a acuzării o constituie declarațiile lui Maximenco. În ceea ce privește percheziția efectuată la 03 ianuarie 2014, lipsește înregistrarea video originală referitoare la imprimantă, aceasta fiind înlocuită cu o casetă video provenită dintr-o altă cauză penală. Cei 1.500 de lei au fost depistați în imprimantă, însă pe bancnote nu au fost identificate amprente ale inculpatului. Între Gumeniuc și Maximenco nu a fost efectuată o confruntare în vederea elucidării contradicțiilor existente în declarațiile acestora. Transmiterea cauzei contravenționale spre examinare în instanță exclude, în circumstanțele speței, posibilitatea reală a inculpatului de a influența soluționarea acesteia. Totodată, învinuirea nu indică în mod concret acțiunea sau inacțiunea pe care inculpatul ar fi urmat să o întreprindă sau să o omită în schimbul banilor pretins primiți. În lipsa unor probe suficiente care să demonstreze existența intenției directe și a scopului special necesar pentru întrunirea elementelor infracțiunii imputate, soluția de achitare a lui Andrei Gumeniuc urmează a fi menținută.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

40. Articolul 60 Cod penal prevede următoarele:

„**Articolul 60.** Prescripția tragerii la răspundere penală

(1) Persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene:

a) 3 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare;

41. La ziua comiterii infracțiunii, art. 324 Cod penal prevedea următoarele:

„**Articolul 324.** Corupere pasivă

(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine

sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia

se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani.

(2) Aceleași acțiuni săvârșite:

...

c) cu extorcare de bunuri sau servicii enumerate la alin.(1)

se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 10 ani cu amendă în mărime de la 6000 la 8000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 7 la 10 ani.”

42. Prin [Legea nr. 136](#) din 06 iunie 2024, în vigoare din 07 septembrie 2024, art. 324 Cod penal a fost modificat. Partea relevantă a acestuia este următoarea:

„**Articolul 324.** Coruperea pasivă

(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

...

(3) Faptele prevăzute la alin.(1) sau (2) săvârșite în proporții ce depășesc 100 de unități convenționale

se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 7 ani cu amendă în mărime de la 6000 la 8000 de unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani.

(4) Faptele prevăzute la alin.(1), (2) sau (3) săvârșite:

a) cu extorcare de bunuri sau servicii;

b) în proporții mari

se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 10 ani cu amendă în mărime de la 8000 la 10000 de unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 7 la 10 ani.”

43. La data declarării recursului, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevedea următoarele:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri::

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

44. Potrivit [Hotărârii](#) Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11/2014:

„pct. 2 – remunerația ilicită trebuie să constituie contraechivalentul conduitei pe care persoana publică se angajează să o adopte, iar în lipsa acestei legături fapta nu întrunește elementele art. 324 Cod penal...

pct. 3.1 – pretinderea poate fi expresă sau aluzivă, însă trebuie să fie univocă și să manifeste intenția persoanei publice de a condiționa de remunerație conduita legată de obligațiile sale de serviciu...

pct. 3.3 – primirea remunerației poate avea loc și după acordarea serviciului, dacă aceasta a fost acceptată în prealabil În cazul modalității de primire, inițiativa aparține corupătorului și în mod obligatoriu constituie un act bilateral; or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remunerației ilicite...

pct. 3.4 – extorcarea presupune punerea persoanei într-o situație care o determină să transmită remunerația pentru a evita consecințe nefavorabile, amenințarea cu lezarea intereselor sale sau nesatisfacerea unei solicitări care o determină să transmită folosul...

pct. 4 – infracțiunea se consumă din momentul pretinderii, acceptării, primirii sau extorcării remunerației ilicite...

pct. 5 – coruperea pasivă poate fi comisă numai cu intenție directă și cu scopul îndeplinirii, neîndeplinirii, întârzierii sau grăbirii unei acțiuni în exercitarea funcției ori contrar acesteia, iar în lipsa unui asemenea scop art. 324 Cod penal nu este incident...

pct. 5.2 – acțiunea pentru care se pretinde, acceptă, primește sau extorcă remunerația trebuie să țină de atribuțiile de serviciu ale persoanei publice ori să fie contrară acestora....

pct. 5.3 – coruperea pasivă poate exista și atunci când condițiile de primire a remunerației nu au fost stabilite din timp, dacă persoana publică înțelege că aceasta este destinată satisfacerii intereselor corupătorului.”

45. În ianuarie 2014, art. 455 alin. (2) Cod contravențional prevedea următoarele:

„(2) Prezența agentului constator la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Neprezentarea agentului constator, legal citat, fără motive întemeiate și fără înștiințarea prealabilă a instanței duce la încetarea procesului contravențional, cu emiterea, după caz, a unei încheieri interlocutorii.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

46. Recursul examinat a fost declarat în mai puțin de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

a. Standardele relevante

47. Recursul în această cauză a fost depus până la 01 septembrie 2023. Conform art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, judecătorul emite actul de dispoziție conform legii procesuale penale în vigoare la ziua emiterii lui. Alin. (2) al aceluiași articol permite caracterul ultraactiv al legii procesual penale, însă doar cu condiția că caracterul ultraactiv este prevăzut de legea nouă. Legea nr. 246/2023, în vigoare din 01 septembrie 2023, a schimbat fundamental temeiurile și procedura de judecare a recursurilor împotriva deciziilor instanței de apel. Această lege conține o normă de acordare a caracterului ultraactiv al prevederilor abrogate prin Legea 246/2023, însă norma în cauză se referă doar la temeiurile de recurs. Prin urmare, toate celelalte schimbări aduse procedurii de examinare a recursurilor prin Legea nr. 246/2023, inclusiv cele privind admisibilitatea recursului, decizia instanței de recurs, procedura și limitele judecării recursului, se vor aplica și recursurilor care au fost declarate până la 01 septembrie 2023 (*mutatis mutandis* decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 84).

48. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Dacă argumentele invocate în recurs sunt suficiente pentru admiterea recursului, în motivarea deciziei sale, Curtea Supremă de Justiție poate invoca argumente suplimentare, pentru a ușura înțelegerea hotărârii sale și a contribui la rolul său principal - asigurarea interpretării și aplicării uniforme a legislației în sistemul de justiție. Atunci când admite recursul, Curtea Supremă de Justiție de asemenea poate să nu fie de acord cu încadrarea juridică sugerată de recurent, atât în ceea ce privește temeiul de recurs, cât și privind alte aspecte de procedură sau de drept material (deciziile nr. [1ra-560/2023](#), § 50; [1ra-1815/2023](#), § 26; și [1ra-347/2024](#) § 55).

49. Recursul a fost depus în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Pct. 6) se referă la motivarea deciziei instanței de apel și conține cinci situații distincte: a) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; b) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; c) motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; d) dispozitivul

hotărârii este expus neclar; e) instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția. Recurentul menționează că din cele cinci situații prevăzute în temeiul de la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, este aplicabil cel de la lit. a) și b), și anume instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

50. Recurentul solicită trimiterea cauzei la rejudecare. Conform art. 434 alin. (2) Cod de procedură penală, rejudecarea poate fi dispusă o singură dată. După ce a trimis o dată cauza la rejudecare, Curtea Supremă de Justiție nu mai poate să trimită cauza la rejudecare. Chiar dacă recursul este întemeiat, solicitarea de a trimite cauza la rejudecare nu poate fi admisă. Carențele eventuale urmează a fi corectate de către Curtea Supremă de Justiție prin soluționarea irevocabilă a cauzei (*mutatis mutandis* încheierea nr. [Ira-1750/2023](#), § 36).

b. Temeinicia recursului

51. Procurorul susține că instanța de apel a apreciat în mod defectuos probatoriul administrat, întrucât nu a analizat în mod minuțios și coroborat declarațiile martorului Dmitrii Maximenco, înregistrările audio, precum și procesul-verbal cu privire la percheziția din 03 ianuarie 2014 efectuată în biroul de serviciu al lui Andrei Gumeniuc. Potrivit procurorului, faptul că materialul contravențional a fost ulterior transmis instanței de judecată nu înlătură caracterul penal al faptei. Pretinderea folosului necuvenit a avut loc în timp ce dosarul administrativ se afla la Gumeniuc, iar, chiar și după transmiterea cauzei în judecată, el putea să nu se prezinte în ședință, ceea ce ar fi determinat încetarea procesului contravențional.

52. Instanța de apel a reținut că pretinderea și primirea sumei de bani au fost demonstrate, însă nu a fost probat scopul special al pretinderii. La momentul transmiterii banilor, materialul contravențional în privința lui Dmitrii Maximenco se afla deja pe rolul instanței de judecată, împrejurare incompatibilă cu existența scopului urmărit. Acest element nu a fost concretizat nici în ordonanța de punere sub învinuire. Instanța de apel a mai notat că, din discuțiile înregistrate cu mijloace tehnice rezulta că Gumeniuc i-ar fi spus că „se va înțelege cu judecătorul” pentru ca acesta să nu fie privat de dreptul de a conduce. Discuțiile referitoare la posibilitatea influențării judecătorului nu pot duce la încadrarea acțiunilor în baza art. 324 Cod penal. În măsura în care conduita imputată constă în pretinderea, acceptarea sau promisiunea unei influențe asupra judecătorului, calificarea juridică a acesteia urmează a fi analizată prin prisma elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal.

53. Completul notează că, deși a constatat primirea banilor de către Gumeniuc pe 03 ianuarie 2014, instanța de apel nu a analizat succesiunea evenimentelor. Maximenco a declarat din start că Gumeniuc i-a cerut suma de 300 de euro pentru a nu-l atrage la răspundere contravențională (para. 15). Potrivit acestuia,

pretinderea banilor a avut loc în timpul unei întâlniri avute de cei doi, până la transmiterea dosarului contravențional instanței judecătorești, când materialul contravențional se afla în gestiunea lui Gumeniuc. De asemenea, potrivit înregistrării audio, Gumeniuc însuși a făcut referire la suma de 2.500 de lei, afirmând că aceasta îi fusese comunicată lui Maximenco anterior. Această parte a înregistrării fortifică versiunea lui Maximenco. Gumeniuc a susținut că s-a întâlnit de câteva ori cu Maximenco până la transmiterea dosarului în instanța de judecată și că au avut discuții telefonice. Aceste circumstanțe erau suficiente ca pretinderea să fie încadrată conform art. 324 Cod penal. Aceste aspecte nu au fost analizate în decizia instanței de apel.

54. De asemenea, acuzarea a susținut că, după transmiterea dosarului în instanța de judecată, Gumeniuc încă putea determina neaplicarea sancțiunii față de Maximenco. Neprezentarea acestuia în instanța de judecată în anul 2014 determina încetarea procesului contravențional, după cum prevedea în acea perioadă art. 455 alin. (2) Cod contravențional (vezi para. 44). Acest aspect de asemenea nu a fost analizat suficient în decizia instanței de apel.

55. Prin urmare, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor esențiale invocate în apel, iar decizia ei urmează a fi casată în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în versiunea în vigoare până la 01 septembrie 2023.

c. Fapta constatată

56. Conform rechizitoriului, Andrei Gumeniuc a fost învinuit de pretinderea și primirea prin extorcare a unei sume de bani ce nu i se cuvenea, pentru a îndeplini acțiuni contrar atribuțiilor sale de serviciu, infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

57. Prima instanță l-a achitat pe Gumeniuc, deoarece acesta nu a pretins și nu a primit de la Maximenco suma de 1.500 de lei. Banii au fost ridicați din biroul de serviciu al lui Gumeniuc, deși Maximenco a declarat că aceștia au fost plasați pe pervazul unei ferestre din coridor. Potrivit instanței, Andrei Gumeniuc a fost provocat să comită infracțiunea. Instanța de apel a casat sentința, însă, a menținut soluția de achitare. Ea a constatat că probele administrate confirmă faptul transmiterii și primirii banilor de către Gumeniuc, însă nu demonstrează existența scopului special cerut de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal. Potrivit deciziei, actul de învinuire nu precizează atribuțiile de serviciu pe care Gumeniuc le-ar fi încălcat și nici acțiunea sau inacțiunea ilegală pe care acesta urma să o săvârșească în schimbul banilor. Deși acuzarea a susținut că Gumeniuc ar fi extorcat suma de 1.500 de lei pentru a nu-l atrage pe Maximenco la răspundere contravențională, acesta a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și a transmis materialele instanței, acționând în limitele atribuțiilor sale de serviciu.

58. Potrivit recursului, faptele săvârșite de Andrei Gumeniuc întrunesc elementele infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal. Probele

administrare demonstrează că, la mijlocul lunii decembrie 2013, a existat o pretindere din partea lui Gumeniuc pentru a evita tragerea lui Maximenco la răspundere contravențională. La 03 ianuarie 2014, a avut loc primirea sumei de 1.500 de lei în același scop.

59. Completul reține că, acuzarea se bazează pe declarațiile lui Dmitrii Maximenco și înregistrările efectuate cu implicarea acestuia. Curtea Supremă de Justiție a indicat că, chiar și declarația credibilă a unui singur martor, atunci când coroborează cu alte probe, este suficientă pentru constatarea faptei (încheierea nr. [1ra-138/2024](#), § 21; [1ra-1146/2024](#), § 29). Vinovăția poate fi stabilită și în baza unui ansamblu de probe indirecte, coroborate între ele. Decizia acuzatului de a păstra tăcerea nu înseamnă că aceasta nu poate avea implicații asupra dosarului penal. Instanța de judecată poate trage concluzii defavorabile apărării ca urmare a refuzului acuzatului de a oferi explicații în situații în care, în mod evident, aceste explicații ale acuzatului se impun (*mutatis mutandis* hot. CtEDO [John Murray v. Marea Britanie](#) [MC], 1996, § 47). Aceleași standarde pot fi aplicate și în cazul neoferii de către apărare a unei explicații plauzibile la faptele evidente (*mutatis mutandis* încheierea nr. [1ra-124/2025](#), § 21).

60. La mijlocul luni decembrie 2013, Gumeniuc deținea funcția de inspector superior în cadrul IP Glodeni și exercita atribuții în domeniul constatării și examinării faptelor contravenționale. Materialul contravențional în privința lui Maximenco se afla în gestiunea sa și a fost încheiat pe 31 decembrie 2013 (vezi para.17). La 03 ianuarie 2014, din biroul lui Andrei Gumeniuc a fost ridicată suma de 1.500 de lei (para. 13). Maximenco a declarat că această sumă a fost solicitată de Gumeniuc peste câteva zile după 24 decembrie 2013, în scopul emiterii unei soluții favorabile în cadrul cauzei contravenționale în care era vizat (para.15).

61. Maximenco a declarat constant pe tot parcursul procesului penal că, la mijlocul lunii decembrie 2013, Gumeniuc i-a solicitat bani în legătură cu dosarul contravențional. Inculpatul însăși a declarat în instanța de judecată că, până la reținere, nu a avut neînțelegeri cu Maximenco, care ar putea trezi dubii în ceea ce privește denunțul acestuia.

62. Potrivit lui Maximenco, el s-a întâlnit de mai multe ori cu Gumeniuc, care a solicitat în repetate rânduri bani, inițial 300 de euro, iar, după ce martorul a spus că nu are acești bani, 1.500 de lei pentru a nu transmite dosarul în instanță. În caz contrar, el riscă suspendarea permisului de conducere sau arest contravențional. Potrivit lui Maximenco, suma a fost pretinsă peste câteva zile după ce s-a văzut cu inculpatul la inspectorat. Această întâlnire a avut loc pe 24 decembrie 2013 (vezi para. 17), când inculpatul a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție. Gumeniuc a confirmat că Maximenco s-a prezentat de două ori la biroul său, fiindu-i explicate consecințele legale posibile ale cauzei contravenționale.

63. În înregistrarea audio din 03 ianuarie 2014 se discută despre situația contravențională a lui Maximenco și despre o sumă concretă de bani care urma să fie transmisă lui Gumeniuc. Gumeniuc întreabă, „cât aici?”, iar Maximenco îi răspunde - „o mie cinci sute, ... ce, nu?”. Gumeniuc îi amintește că suma convenită era alta și spune „eu doar ți-am spus două mii cinci sute de lei”, „ți-am spus pe telefon”.

64. Apărarea nu a oferit o explicație plauzibilă a convorbirii din paragraful precedent. Inițial, inculpatul a negat că a primit bani de la Maximenco și a susținut că l-a dat afară din birou când acesta a încercat să-i transmită bani. Ulterior, el a declarat că banii au fost pentru serviciile avocatului (vezi para. 16). Aceste fapte prin sine știrbesc considerabil din credibilitatea versiunii apărării. Versiunea apărării cu privire la faptul că banii erau destinați pentru serviciile avocatului nu este credibilă. Ea nu a fost confirmată de Maximenco. Această versiune a fost înaintată de Gumeniuc abia în instanța de judecată. Din stenograma discuțiilor din 03 ianuarie 2014 (f.d.35-38, vol.I) rezultă contrariul. Potrivit stenogramei, Maximenco a transmis suma de 1.500 de lei, iar Gumeniuc îi indică acestuia să pună banii pe pervazul ferestrei („ea și azvârlii acolo pe pervaz”). De asemenea, din discuții nu rezultă că banii sunt destinați avocatului, iar Gumeniuc dă asigurări că banii sunt necesari pentru a „rezolva întrebarea” și că Maximenco o să fie achitat. Niciun avocat nu poate oferi asemenea garanții. Gumeniuc nu a putut explica de ce a indicat ca banii să fie puși pe pervazul geamului, iar ulterior a negat că banii găsiți în biroul său sunt pentru avocat, susținând că nu știe de unde s-au luat banii în imprimantă. În instanța de recurs, Gumeniuc însăși a declarat că avocatul urmă să acorde asistența juridică garantată de stat (vezi para. 37), ceea ce excludea încasarea onorariului de la Maximenco. De asemenea, Gumeniuc nu a putut explica implicarea sa în calitate de persoană publică (polițist) în primirea și transmiterea banilor către avocat și de ce Maximenco nu putea să o facă direct. O asemenea intermediere ar fi reprezentat o încălcare flagrantă a interdicțiilor care îi revin în virtutea funcției deținute.

65. Apărarea susține că lipsa urmelor substanței speciale pe mâinile inculpatului confirmă că el nu a primit banii. După cum rezultă din înregistrarea audio, banii nu au fost preluați fizic în mâna inculpatului. Ultimul i-a spus lui Maximenco să pună banii pe pervaz. A trecut o perioadă de timp de la transmiterea banilor până la reținerea inculpatului, ceea ce explică de ce banii nu au fost găsiți pe pervaz. Reticența inculpatului de a primi banii în mână de la Maximenco, coroborat cu funcția deținută, poate explica de ce pe urmele de substanță fluorescentă nu au fost găsite pe mâinile inculpatului. Din înregistrarea audio rezultă în mod clar că acești bani au fost primiți pe 03 ianuarie 2014 de inculpat. Mai mult chiar, inculpatul i-a spus lui Maximenco să mai aducă în aceeași zi o mie de lei.

66. Apărarea susține că înregistrarea nu este integrală, iar o înregistrare de pe

camera video folosită la percheziție a dispărut. Aceste aspecte nu pot afecta esența înregistrărilor anexate la dosar, din care rezultă transmiterea banilor și declarațiile inculpatului cu privire la destinația lor. Faptul că banii au fost găsiți în imprimantă nu poate pune în discuție credibilitatea înregistrării din 03 ianuarie 2014 anexată la dosar.

67. Din cele menționate mai sus rezultă că suma a fost pretinsă de inculpat peste câteva zile după 24 decembrie 2013, pentru a nu-l atrage de Maximenco la răspundere contravențională. De asemenea, rezultă că suma pretinsă era mai mare de 1.500 de lei și că 1.500 de lei au fost primiți de către inculpat de la Maximenco la 03 ianuarie 2014.

d. Încadrarea faptei și pedeapsa penală

68. Nu este contestat faptul că inculpatul era subiect al infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal la ziua pretinderii pentru prima dată și la ziua primirii remunerației necuvenite.

69. Infracțiunea prevăzută de art. 324 Cod penal este una formală. Ea se consumă din momentul pretinderii remunerației necuvenite, fără a fi necesară remiterea efectivă sau primirea banilor.

70. Potrivit art. 324 Cod penal poate fi incriminată doar pretinderea, acceptarea sau primirea remunerației pentru „a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia”. Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție [nr. 11/2014](#) (vezi para. 44) prevede că remiterea remunerației după îndeplinirea conduitei de serviciu nu exclude coruperea pasivă. Totuși, trebuie stabilit că, înainte de realizarea acelei conduite, remunerația a fost acceptată sau că a existat o înțelegere privind transmiterea ei în schimbul conduitei de serviciu. În toate cazurile, folosul trebuie să fie legat de conduita de serviciu. Pretinderea unei recompense pentru o conduită deja realizată, care nu a fost condiționată sau determinată de această remunerație, nu este suficientă pentru încadrarea faptei conform art. 324 Cod penal (decizia nr. [1ra-112/2026](#), § 51).

71. Completul notează că, peste câteva zile după 24 decembrie 2013, a avut loc pretinderea. Când a pretins banii, Gumeniuc încă nu a transmis în cancelarie materialul contravențional. Acesta a fost încheiat abia pe 31 decembrie 2013 (vezi para. 17). Maximenco a declarat că suma a fost pretinsă pentru ca el să nu fie atras la răspundere contravențională. Potrivit art. 455 alin. (2) Cod contravențional, în versiunea din ianuarie 2014, neprezentarea agentului constatat în instanța de judecată determină încetarea procesului contravențional (vezi para. 45). În asemenea circumstanțe, după transmiterea materialului contravențional în instanța de judecată, inculpatul deținea pârghii suficiente pentru a realiza promisiunea oferită lui Maximenco de a nu fi tras la răspundere contravențională. Din discuția avută la 03 ianuarie 2014 rezultă că inculpatul i-a comunicat lui Maximenco că totul va fi bine și că el nu va fi tras la răspundere

contravențională (vezi para. 14). Prin urmare, pretinderea era condiționată de exercitarea atribuțiilor de serviciu, chiar dacă la 24 decembrie 2013 procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit deja. Această constatare se aplică și în ce privește primirea banilor la 03 ianuarie 2014.

72. Apărarea susține că inculpatul a fost provocat la comiterea infracțiunii, fără a explica în mod cert care a fost acel imbold al provocatorului să comită fapta penală pe care inculpatul nu ar fi comis-o în mod obișnuit. Simpla utilizare a agenților sub acoperire, implicarea denunțatorului, sau intenția inculpatului de a denunța ulterior fapta, nu sunt suficiente pentru a constata provocarea, atunci când probele confirmă că autoritățile au avut un rol pasiv și au „însoțit” inculpatul la comiterea infracțiunii (cauzele nr. [1ra-842/23](#) §§ 50-51, [1ra-1111/23](#) § 41 și [1ra-885/24](#) §§ 52-53). Cauza penală a fost pornită în baza denunțului lui Maximenco și nu a fost stabilit vreun motiv pentru a pune la dubiu buna credință a acestuia. Apărarea a avut ocazia să adreseze întrebări denunțatorului în instanța de judecată, din înregistrarea convorbirii din 03 ianuarie 2014 rezultă că Maximenco nu a avut un rol activ. Din contra, inculpatul controlează discuția și pretinde banii, iar ulterior în reproșează lui Maximenco că suma adusă este prea mică. Prin urmare, argumentul cu privire la provocare este nefondat.

73. Instanța nu a stabilit lipsa vreunui element constitutiv al infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal.

74. Acuzarea solicită încadrarea faptei conform art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, adică extorcarea coruperii pasive. Există o distincție între pretinderea și extorcarea mitei, deși mai mult de intensitate decât de formă. Potrivit [hotărârii](#) Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11/2014, extorcarea se poate realiza prin punerea victimei în situația care o determină să-i transmită remunerația ilicită, amenințarea cu lezarea intereselor legitime sau ilegite ale victimei, în cazul în care aceasta nu transmite remunerația ilicită sau nesatisfacerea solicitării victimei, astfel încât aceasta este nevoită să transmită remunerația ilicită pentru a evita lezarea unor interese ale victimei. Gumeniuc, în calitate de agent constatat, era îndreptățit să explice lui Maximenco consecințele juridice ale procedurii contravenționale. La acea dată, părăsirea locului accidentul rutier, prevăzută de art. 243 Cod contravențional, se sancționa cu cel mult privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de un an sau cu arest contravențional pe un termen de 15 zile. O asemenea explicație nu constituie prin ea însăși o faptă penală. Completul nu a constatat că Gumeniuc l-a amenințat pe Maximenco cu aplicarea unei sancțiuni maxime, ultimul nu era privat de libertate, iar efectul nefast asupra lui Maximenco nu era iminent la scurt timp după pretindere. De asemenea, discuția dintre cei doi din 03 ianuarie 2014 nu confirmă un ton ultimativ al pretinderii. În asemenea circumstanțe, pretinderea repetată a remunerației ilicite de către inculpat nu ajunge la intensitatea necesară pentru a constata extorcarea. Prin urmare, pretinderea nu poate fi încadrată conform art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

75. Completul constată că martorul Maximenco a susținut constant pe parcursul procesului penal că Gumeniuc a pretins inițial suma de 300 de euro. Din înregistrarea audio de asemenea rezultă că suma pretinsă de către inculpat este mai mare de 1.500 de lei. Declarațiile lui Maximenco sunt credibile, rămânând constante pe toată durata procesului penal. Cu toate acestea, pretinderea sumei de 300 de euro nu se regăsește în rechizitoriu. Potrivit învinuirii, inculpatul a pretins doar 1.500 de lei (vezi para. 10). Suma de 300 de euro depășește 100 de unități convenționale, care în prezent este o agravantă a infracțiunii de corupere pasivă și reprezintă o infracțiune gravă, incriminată conform art. 324 alin. (3) Cod penal, care este o infracțiune gravă (vezi para. 42). La ziua comiterii, această faptă era încadrată conform art. 324 alin. (1) Cod penal, care de asemenea era o infracțiune gravă (vezi para. 41). Neindicarea în rechizitoriu a sumei mai mari pretinse reprezintă o încălcare deosebit de gravă a legalității din partea procurorului și a împiedicat instanța de judecată să rețină o formă mai gravă a coruperii pasive, pentru care termenul de prescripție nu a expirat. Instanța de judecată poate emite o încheiere interlocutorie în temeiul art. 218 Cod penal. Totuși, având în vedere că termenul de tragere la răspundere disciplinară a procurorului care a întocmit rechizitoriul și a celor care au reprezentat cauza în prima instanță a expirat, instanța nu va emite o încheiere interlocutorie. Acest fapt însă nu împiedică Procurorul General să întreprindă alte măsuri care le consideră necesare.

76. Pretinderea a fost comisă în decembrie 2013, iar primirea în ianuarie 2014. În ianuarie 2014, fapta prevăzută de art. 324 alin. (1) Cod penal era sancționată cu închisoarea de la trei la șapte ani, adică era o infracțiune gravă (vezi para. 42). La 07 septembrie 2024, art. 324 Cod penal a fost modificat prin Legea nr. 136/2024. Versiunea actuală a art. 324 alin. (1) Cod penal prevede pedeapsa cu amenda. Ea este deja o infracțiune ușoară, adică reprezintă o lege mai favorabilă apărării (vezi para. 42). Potrivit art. 10 Cod penal, legea penală mai favorabilă se aplică retroactiv. Prin urmare, acțiunile lui Andrei Gumeniuc urmează a fi încadrate în baza art. 324 alin. (1) Cod penal, în redacția la ziua de astăzi.

77. Art. 324 alin. (1) Cod penal intră în categoria infracțiunilor ușoare, pentru care termenul de prescripție este de trei ani. Termenul de prescripție s-a împlinit la 03 ianuarie 2017. Intervenirea prescripției după sesizarea instanței exclude încetarea procesului penal. În asemenea cazuri, instanța urmează să pronunțe o hotărâre de condamnare și să libereze persoana de pedeapsă în temeiul art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală (deciziile nr. [1ra-303/2024](#), § 39; [1ra-312/2025](#), § 77).

e. Soarta corpurilor delictive și a mijloacelor de probă

78. Acuzarea solicită confiscarea mijloacelor bănești în sumă de 1.500 de lei preținși și primiți de Gumeniuc. Potrivit art. 106 alin. (1) și (2), lit. b) Cod penal,

sunt supuse confiscării speciale bunurile rezultate din infracțiuni. Mijloacele bănești în sumă de 1.500 de lei au fost recunoscute în calitate de corp delict. Întrucât acestea au fost folosite la comiterea infracțiunii, instanța dispune trecerea acestora în venitul statului, în acord cu art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală.

79. Prin ordonanțele organului de urmărire penală din 04 și 22 ianuarie 2014, au fost recunoscute în calitate de corp delict mai multe obiecte (f.d.38, 149, Vol. I). Conform art. 157 alin. (1) Cod de procedură penală, documentele în orice formă, inclusiv electronică, care conțin sau adevăresc circumstanțe relevante pentru cauză, constituie mijloace materiale de probă. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, documentele care constituie corpuri delict se păstrează în dosar pe întreaga durată de păstrare a acestuia. În aceste condiții, instanța dispune păstrarea corpurilor delict la materialele cauzei penale pe tot termenul de păstrare a dosarului.

80. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. d) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul procurorului Octavian Bodareu, casează integral decizia Curții de Apel Bălți din 22 martie 2023 și sentința Judecătoriei Glodeni din 21 octombrie 2014, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre prin care:

a) Andrei Gumeniuc se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal, în versiunea în vigoare la ziua de astăzi, și se liberează de pedeapsă penală ca urmare a expirării termenului de prescripție;

b) trece în venitul statului a mijloacelor bănești în sumă de 1.500 de lei;

c) corpurile delict și mijloacele de probă urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Alexandru Negru

Digitally signed by Chirtoacă Leonid
Date: 2026.09.23 18:41:55 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova
MOLDOVA EUROPEANĂ

Leonid Chirtoacă